

Att lära sig falla
är viktigt
Vingar är till för de små,
insekter och fåglar

Vi talade visserligen
om änglar, ibland talade vi
om änglar, alltid med
lägre röst och försiktiga ord

Jag hörde om en ängel
som sägs ha landat tvärt
snett in i en kvinnas bröstkorg

Hennes vänstra lunga
säckade ihop, hon fördes
till sjukhus
När hon återvände
var hon hemlighetsfull

och svagt genomlyst;
ådrorna sägs ha avtecknat sig
som lysande streckteckningar
under hennes hud

Hur många bilder är jag i mitt inre album?
Hur kan det komma sig att tomma sidor
gapar hungrigt, blanka, mellan åren
Är det min uppgift att samla in bevis för
att jag verkligen fanns till
mellan 1963 och 1965, samt 1984?

Jag vet säkert att jag vid någon tidpunkt
klättrade upp på ett hustak, satt där
med trolltrumman och såg verkligheten
förlora sin innebörd av verklighet,
alltmedan en fladdermus
krängde i snäva cirklar runt
trummans vibrerande locktoner

Nedanför hustaket stod ett slott upp
ur marken, på dess borggård skedde
en märklig älskog: en vuxen man
sög bröstmjölk ur en kvinnas bröst
och förvandlades dagen efter
till en förlägen åsna

Det var en midsommarnattsdröm,
och aldrig har jag varit så genuint
kommunikativ, som när jag senare
det dygnet samtalande om livet
med en fullt utslagen lupin

Nu öppnar sig de blomkalkar
som förr var slutna
Som ett utrop
träffar min sång
deras uppspärade kronblad

akt

En bröllopssvit är tillredd
Sängen konstruerad
av enhörningshorn
Från väggarna rosor
svällande ur cylindrar av glas

Med rösten frigör jag
den tyngsta rosen
Sjunger ut kronbladen
tills min stämma når
den innersta kärnan av ros

Takens kristallkronor,
golvets handknutna mattor,
väggarnas små taffelbord
med levande ljus; ingenting av
detta kan mätta mitt begär

Pärlande av svett
pressar jag rosenblad
efter rosenblad
in i min mänskohud
Nynnande i rosens namn

ljussättning

Fokus riktat mot själva platsen
där minnet placerade sig
Ett bultande hjärta slår upp en port
som leder ut genom ett ängsligt ansikte

*Som att det i hjärtat finns olika stadsdelar
Att man plötsligt kan gå vilse
inte känna igen sig
Komma ut på ett torg som vill saluföra
sagor eller kärlek eller rädslor
Som att man då kan bli stående
Gripa fatt i första bästa blick
som utstrålar ett välbekant ljus*